

ДО СЛАВНОГО ЮВІЛЕЮ

Цьогоріч виповнюється 75 років від дня народження доктора медичних наук, професора Василя Миколайовича Василюка. Із них – 52 роки лікарської практичної роботи (терапевт, гастроентеролог) та 45 років викладацької роботи. До 2013 року В. М. Василюк працював на кафедрі внутрішньої медицини № 1 Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського.

Тісно переплелася доля університету й доктора медичних наук, професора, лікаря-терапевта вищої атестаційної категорії з терапії. В 1970 р. Василь Миколайович вперше переступив поріг кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб ТДМУ як асистент. І вже 43 роки його життя нерозривно зв'язане із цим ВНЗ. Проходив становлення вищого навчального закладу: інститут, академія, університет. Разом з ним фахово зростав молодий спеціаліст: асистент, доцент, доктор медичних наук, професор.

Короткий екскурс у минуле. Василь Василюк народився 25 серпня 1938 р. в с. Новосілка Заліщицького р-ну Тернопільської області в селянській родині. Батьки для нього залишилися на все життя взірцем працелюбності, справедливості, високого сумління. 16-річним юнаком Василь уже працював поруч з дорослими: орав, сів, косив, збирав уражай. Дитинство припало на трагічні роки. 9-річному хлопцеві довелося бути живим свідком голодомору 1947 р. Тяжкими, одночасно і цікавими були шкільні роки. У 1953 р. закінчив семирічну школу у своєму селі, а середню – в 1955 р. в с. Касперівці (за 11 кілометрів від рідного дому). Ходив до середньої школи пішки

(в неділю туди, а в суботу назад, і в дощ, і в сніг, і в морози), бо транспорту тоді не було. Один раз на тиждень пошту із с. Касперівці в Новосілку доставляли кіньми. Заняття в школі були дуже цікавими. Понад усе він любив уроки з української мови та літератури, російської та німецької мов, зокрема твори Т. Г. Шевченка, І. Я. Франка, Л. Українки, О. С. Пушкіна, О. С. Грибоєдова, Володимира Сосюри, Максима Рильського, Павла Тичини та інших. Особливо захоплювався хімією, фізикою, географією.

1955 р. вступив на I курс лікувального факультету Чернівецького державного медичного інституту. В 1958 р. майбутній академік НАМНУ і АМН СРСР, професор, директор Інституту морфології Львівського Національного медичного університету Дмитро Діонісійович Зербіно як асистент кафедри патологічної анатомії Чернівецького медичного інституту вів практичні заняття у студента III курсу Василя Василюка. Вчитель прищепив любов не тільки до клінічної та експериментальної терапії, але і до клінічної патології, що і допомогло в майбутньому захистити кандидатську дисертацію, в якій виконано фрагменти морфологічних прижиттєвих досліджень слизової оболонки шлунка, дванадцятипалої кишки при різних захворюваннях травного тракту.

З великим інтересом В. М. Василюк слухав лекції з фармакології, що проводив професор Григорій Тимофійович Пісько, який був на той час і куратором цієї групи, а в 1982 – 1990 роках – науковим консультантом докторської дисертації. Особливий інтерес викликали лекції професора Олени Іларіонівни Самсон, професора Володимира Адольфовича Тригера, професора Натана Борисовича Щупака та інших професорів і доцентів. 1961р. після закінчення лікувального факультету Чернівецького державного медичного інституту (диплом лікаря-лікувальника) був направлений головним лікарем дільничної лікарні Борщівського району Тернопільської області і за сумісництвом терапевтом.

Робота була цікавою, багатогранною. Особливим позитивом цих перших 3 років було те, що не допущено жодної лікарської діагностичної чи тактичної помилок.

Упродовж 3 років на посаді головного лікаря дільничної лікарні набув досвіду та вміння спілкуватися з людьми, хворими, колегами про роботі, начальством.

З 1964 р. наказом по Тернопільському обласному відділу охорони здоров'я В. М. Василюк з посади головного лікаря дільничної лікарні переведено на посаду лікаря-ординатора Тернопільського облас-

ного госпітально інвалідів Великої Вітчизняної війни в м. Заліщики, де працював до 1965 р.

У 1965 р. у Харківському інституті підвищення кваліфікації лікарів В. М. Василюк слухав лекції з кардіології майбутнього академіка НАМН України Любові Трохимівни Малої.

За рекомендацією Тернопільського облздороввідділу та Харківського інституту удосконалення лікарів був рекомендований в аспірантуру з терапії. Після вступних іспитів в аспірантуру на кафедру пропедевтики внутрішніх хвороб ЧДМІ з 1965 р. був зарахований в клінічну ординатуру на цю ж кафедру.

За час навчання (1965 – 1967) в клінічній ординатурі досконало вивчив методи діагностики та способи лікування захворювань органів травлення, серцево-судинної системи та системи крові.

1969 р. на вченій раді при Чернівецькому медичному інституті Василь Василюк захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук та тему “Активність деяких цитоплазматичних ферментів холінестерази, моноамінооксидази, гістамінази у хворих з виразковою хворобою та хронічним гастритом” і отримав диплом кандидата медичних наук.

У 1967 р. після завершення навчання в клінічній ординатурі 4 місяці працював асистентом в ЧДМІ на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб. Народився син, дружина навчалась в Чернівецькому національному університеті на біофаку. Сімейні обставини змусили повернутися в м. Заліщики, де проживали батьки дружини, і лікар В. М. Василюк згодився на посаду дільничного лікаря ЦРЛ м. Заліщики, одночасно за сумісництвом – завідувача кабінету функціональної діагностики, працював терапевтом у районній МСЕК.

З 1968 р. був прийнятий на посаду асистента кафедри факультетської терапії лікувального факультету Киргизького державного медичного інституту (м. Фрунзе). Завідувачем кафедри був на той час член-кореспондент АМН СРСР, доктор медичних наук, професор С. М. Міррахімов. Але асистент В. Василюк завжди випробовувався на зрілість, самостійність, щоб приймати доленосні рішення. Одночасно в Республіканській клінічній лікарні м. Бішкек за сумісництвом працював лікарем-дежурантом, консультував хворих по місту і Республіці Киргизії, в т. ч. по санавіації.

З вересня по грудень 1968 року асистент В. М. Василюк проходив підвищення кваліфікації на кафедрі факультетської терапії Новосибірського державного медичного інституту (завідувачем кафедри

і ректором на той час був академік АМН СРСР, професор Ваїль Петрович Казначеев). У вільний від навчання час асистент В. М. Василюк працював лікарем швидкої медичної допомоги. За сумлінну працю, клінічний досвід був призначений головним лікарем підстанції швидкої медичної допомоги “Затулінка” м. Новосибірська.

В 1975 р. в Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця на курсах підвищення кваліфікації 3 місяці навчався в доцента, а згодом академіка НАМН України Любомира Антоновича Пирого (гастроентерологія, нефрологія, педагогіка, психологія, генетика).

В 1970–1986 рр. на кафедрі оперативної хірургії та топографічної анатомії (завідувач доцент М. Т. Герасимець) проводив морфологічні дослідження слизової оболонки шлунка (біоптати були отримані і під час ЕФГДС й зондом Вуда) у хворих на пептичну виразку шлунка та дванадцятипалої кишки (до і після хірургічних втручань) та при різних захворюваннях травного тракту. Це були фрагменти майбутньої дисертації на здобуття вченого звання доктора медичних наук.

З 1982 по 1896 роки під час відпусток під керівництвом видатного вченого, члена-кореспондента АМН, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора медичних наук, керівника Науково-дослідного медико-токсикологічного центру Г. Т. Писька виконував фрагменти докторської дисертації по вивченню впливу етонію на процес загоєння експериментальних ушкоджень шлунка на білих щурах та морських свинках.

У 1986 р. підвищував свою кваліфікацію на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб Першої медичної академії ім. І. М. Сеченова (завідувач кафедри академік АМН СРСР В. Х. Василенко). Там і виконував фрагменти докторської дисертації “Гістоавторадіографія: вплив етонію на процеси регенерації слизової оболонки шлунка на білих мишах”.

До 1989 року В. Василюк працював асистентом кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб ТДМІ. З 1989 р. був переведений на посаду асистента кафедри госпітальної терапії, на якій читав лекції і проводив практичні заняття із різних розділів внутрішньої медицини, клінічної фармакології, професійних захворювань, військово-польової терапії. Одночасно більше 10 років вів практичні заняття і читав лекції із терапевтичних дисциплін у Медичному коледжі (пізніше Інститут медсестринства). З 1983 до 2003 року керував інтернами-терапевтами в Рівненській обласній, міській об’єднаній лікарні, станції швидкої медичної допомоги, а також в Костопільській, Здол-

бунівській, Клеванській ЦРЛ. Окрім лекцій, проводив і практичні заняття, консультував хворих у різних відділах II міської комунальної лікарні. З червня 2005 р. професор Василюк переведений на кафедру внутрішньої медицини № 1, на якій вів практичні заняття на IV, V і VI курсах Тернопільського державного медичного університету, консультував хворих по місту і області як гастроентеролог.

В. М. Василюк – автор більше 180 друкованих робіт, в тому числі 2 навчальних посібників, 7 патентів на винаходи, 3 авторських свідоцтв, 6 раціоналізаторських пропозицій.

Під керівництвом свого наукового консультанта по докторській дисертації створена тимчасова фармацевтична стаття на “Етоній” (таблетки). Нова лікарська форма за новим призначенням. Створений технічний і технологічний регламенти на промислове виробництво таблеток етонію. Для доклінічних і клінічних випробувань I і II фаз таблетки нароблялись на Тернопільській фармфабриці, а також фабриках “Львівфарм” та “Дарнфарм” (Київ).

З 2009 до 2011 р. за сумісництвом в Університеті “Україна” викладає загальну, вікову, педагогічну, соціальну, онтопсихологію, психологію професійної діяльності, вікову фізіологію.

У 2012 р. за конкурсом обраний на посаду завідувача кафедри методики викладання біології та екології Кременецького обласного гуманітарно-педагогічного інституту імені Тараса Шевченка та членом вченої ради даного ВНЗ. Читає лекції із таких предметів, як: фізіологія людини і тварин, вікова фізіологія, основи медичних знань та охорони здоров'я, до лікарської медичної допомоги, а також керує студентськими курсовими роботами.

В 1958 році за комсомольською путівкою студент III курсу ЧДМІ брав участь у збиранні врожаю в Павлодарській області Казахстану. Отримав Почесну грамоту ЦК ВЛКСМ Казахстану. 1966-го року як головний лікар брав участь у роботі студентського будівельного загону і одночасно працював на посаді терапевта в ЦРЛ смт Демидівка Кустанайської області (Казахстан).

За взірцеві успіхи студентського будівельного загону (студентів ЧДМІ і Чернівецького НУ) – не було травм, захворювань та високі виробничі показники –

лікар В. М. Василюк нагороджений медаллю “За освоєння цілинних і перелогових земель” (1966 р.).

В. М. Василюк – відомий клініцист: через його чуйне серце за 52 роки пройшло чимало пацієнтів, багато з них зобов'язані йому не лише своїм здоров'ям, але і життям. Його клінічні обходи, консультативні прийоми та консультації в складних клінічних ситуаціях (в тому числі і санавіації) – це школа лікарської, педагогічної майстерності, людяності та тактовності. Лекції і практичні заняття викладача В. Василюка відзначаються новизною, власним багатим клінічним досвідом. Студенти поважають його за вимогливість, справедливість, чуйність, турботу, розуміння складних молодіжних проблем.

Поруч із науково-педагогічною та лікувальною діяльністю В. М. Василюк приділяє велику увагу громадській роботі, бере участь у засіданнях обласного лікарського товариства терапевтів.

У 1961 році Василь Миколайович одружився з Оленою Олександрівною, з якою прожили 52 роки. Разом вони виховали сина Віктора – лікаря-ендоскопіста, кандидата медичних наук; дочку Надію – лікаря-педіатра та провізора (закінчила Харківський національний фармацевтичний університет); онука Леоніда – хірурга; Ярослава – юриста; правнука Олексія. Разом зі своїми науковим консультантом, професором Г. Т. Піськом професор В. М. Василюк вніс скромний вклад у створення нової лікарської форми таблетки “етонію” за новим призначенням. Ця нова лікарська форма затверджена Фармкомітетом МОЗ СРСР 21.06.1992 року для медичного застосування.

Коло інтересів професора В. Василюка: клінічна, експериментальна, гастроентерологія, клінічна фармакологія, медична психологія.

За 43 роки праці в Тернопільському медичному університеті за громадську роботу отримав подяки із записом в трудову книжку, медаль “Ветеран праці”.

Колективи кафедр пропедевтики внутрішньої медицини та фізіотрії і внутрішньої медицини № 1 Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського вітають ювіляра з 75-річчям від дня народження і бажають щастя, здоров'я, щоб достаток сипався, немов вишневий цвіт, хай малює доля з буднів свято і дарує многа-многа літ.